

Felicitació de Nadal del Sr. Bisbe

Naixement (segle XII). Parròquia de Sant Salvador de Polinyà, actualment al Museu Diocesà de Barcelona.

«Aquesta salvació va venir a nosaltres a través del «sí» d'una noia humil d'un petit poble perdut a la perifèria del gran imperi. El Salvador va néixer en un pessebre, entre animals, com ho feien els fills dels més pobres.»

Papa Francesc (Evangelii Gaudium, núm. 197)

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

GLOSSA

Un Nadal per nodrir la fe

Enmig dels neguits habituals i d'aquells propis d'uns temps convulsos i difícils tant en el terreny econòmic com polític; en aquest moment, alhora, d'esperança, de reflexió i de discerniment al qual ens convoca el papa Francesc en la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, segur que moltes famílies, escoles, centres d'esplai i agrupaments escoltes cristians, cors i corals, grups de teatre i entitats de diversa tipologia han preservat generosament un espai per a la preparació del Nadal. Una festa avui bigarrada de significacions que poden arribar a ocultar allò d'essencial per als cristians: un Déu que es fa home, habita entre nosaltres i surt a trobar-nos. «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat» (Jn 1,14). Depurar el Nadal de significats aliens es fa difícil, però convé tenir present que tot allò que no vagi en contra del sentit profund del Nadal ens pot apropar a la celebració de la vinguda de Jesús.

La tendresa d'un Déu que, en fer-se home, neix feble com tots els nadons i en un entorn pobre, és una bona inspiració per a l'exercici de la caritat. Per això en aquestes dates es multipliquen les

iniciatives en què és bo participar-hi, aprofundint, si és possible, més enllà de la mera emotivitat.

El misteri de l'encarnació de Déu i la seva vinguda per a la redempció de la humanitat és un missatge d'esperança que ens cal fer revifar a les nostres vides, entre els membres de la família, entre la feligresia de les parròquies i de les comunitats cristianes, entre els professors cristians, els caps i els monitors, entre els infants, els joves i els adults... Com en els àpats de vegades excessius, també el nostre esperit pot quedar *embafat* si en lloc de donar-li bons aliments l'omplim amb succedanis lluminosos i cridaners. Al contrari, reviure la vinguda de Jesús i retrobar-nos amb la humanitat i la proximitat de Déu ha de ser un nodriment sa i bo de la nostra fe que ens ha d'impulsar a la vivència i al testimoniatge. Nadal ens hi ha d'ajudar. Esperem que així sigui i continuï en la munió d'iniciatives que ens parlen del Nadal i en la vida de totes les persones que es mouen al seu redós. Aquesta ha de ser la nostra pregonera esperança. «Però a tots els qui l'han rebut, els qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu» (Jn 1,12).

Enric Puig Jofra, SJ

Jornada de la Família

Diumenge vinent, dia 29 de desembre, és la Festa de la Sagrada Família. Amb aquest motiu cada parròquia i comunitat és convidada a celebrar la *Jornada de la Família*.

REMEU MAR ENDINS

Santa nit, plàcida nit

Avui celebrem el quart diumenge d'Advent. La corona d'Advent ja s'adorna amb quatre llums que simbolitzen el camí que hem anat seguint vers l'Infant nascut a Betlem.

D'aquí a tres dies celebrarem el Nadal. Siguem conscients d'aquest misteri: Déu mateix, per amor a cadascú de nosaltres i per amor a aquesta terra, que a vegades és tan cruel sobretot amb els petits i els pobres, s'ha fet un de nosaltres.

Demano a tos els qui tenen la bondat de seguir aquestes reflexions setmanals que no deixin passar el Nadal sense celebrar-lo cadascú tan bé com pugui. Sobretot demano que ningú no apagui en la seva ànima el ble de fe, d'esperança i de l'amor efectiu i compartit. Per Nadal no desitjo a ningú aquell cor endurit que va glossar Dickens en un dels seus contes nadalencs, sinó un cor sensible, un cor humà.

El novel·lista anglès més gran de l'època victoriana, va plasmar el Nadal i el seu esperit. En moltes ocasions, en un conte curt o en un capítol d'una novel·la, evoca l'emoció que aquesta festa produeix en l'ambient i en el cor dels homes. El millor que va escriure sobre aquest tema es troba a les seves obres «Cançó de Nadal», «Les campanes» i «El grill de la llar», que revelen una qualitat poètica i una sensibilitat humana i cristiana molt notable.

El Nadal implica per a ell la capacitat de sentir una mica de calor humà, una capacitat especial de sintonitzar amb les coses i amb els homes senzills i humils i el seu retret i la seva ironia per les coses pomposes i externes. Per a ell Nadal és sobretot l'alegria dels humils enfront de la fredor dels poderosos.

Per a sintonitzar amb el Nadal fa falta tenir a la vega da quelcom de l'esperit franciscà. No és casualitat que sant Francesc d'Assís fos l'iniciador genial de la tradició del pessebre de la llar, tan arrelat en països del nostre entorn cultural i, en especialment, a Catalunya. Tinguem cura de les nostres tradicions que són expressió de la nostra identitat cultural i de la nostra fe cristiana.

No podem imaginar el Nadal sense la poesia i la música. Per això l'han cantat els nostres poetes i els nostres músics. I, és clar, per damunt de tots, els nostres sants.

Nadal és, enmig de la nit, un esclat de llum, de pau, un esclat d'humanitat. Per molt densa que sigui la boira baixa que inunda els nostres carrers, com en el Londres de Dickens, sempre pot renéixer un cor humà i generós. És el miracle repetit del Nadal.

El desitjo molt cristià a tothom, especialment a aquells a qui puguin arribar les meves paraules en aquestes vigílies de Nadal.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JOAN MARTÍNEZ PORCELL

Poema de Nadal

El prevere i professor de metafísica a la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL) Joan Martínez Porcell presenta *Poema del teu Nadal*, un text amb suggeriments fecunds i plens de vida «que ens poden ajudar a descobrir novament el misteri de Déu present en les nostres vides». Proposa la fe «com a novetat constant que ens permet descobrir el rostre de Déu en un Infant».

Quina particularitat té el poema?

Intenta situar-nos davant el misteri de Nadal però intensificant el *sotrac* d'una notícia que sempre arriba de sobte a les nostres vides, per poder distingir entre *creure* i *creure que creus*. Cal no donar mai la fe per descomptada, si no volem perdre la gratuïtat del do amb què Déu se'ns ofereix a tots.

Quina perspectiva proposa en la contemplació del misteri del Nadal?

Precisament la d'un personatge figurat, el pastor *d'ulls grans*, que fa l'ullet al no-creient. La seva principal actitud no va ser la de creure amb seguretats excessives, que tampoc van servir de gaire als Mags del relat evangèlic... La seva principal actitud va ser l'honestat en cercar de cor la veritat i mantenir els ulls oberts quan tot és fosc.

Per què la imatge i la paraula poètica són vies de comunicació excel·lents?

En metafísica ens referim sovint a l'ús de l'analogia, una mena d'afirmació que en part és veritat i en part no ho és, que ajuda a descobrir els grisos entre el blanc i el negre. L'analogia dita metafòrica és pròpia de la poesia i de la imatge, i capta amb senzillesa la bellesa, el clarobscur, la penombra... i la nit de Nadal! Sembla que no hi ha tanta distància entre metafísica, poesia i mística. Totes viuen de la nit.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Josep, l'home just

Al contrari de Lluc, Mateu, en la narració de l'Anunciació, en parla exclusivament des de la perspectiva de sant Josep, que, com a descendent de David, constitueix l'enllaç entre la figura de Jesús i la promesa feta a David.

La qualificació de Josep com a home just (*zaddic*) va bastant més enllà de la decisió d'aquell moment: ofereix un quadre complet de sant Josep i al mateix temps l'insereix entre les grans figures de l'Antiga Aliança —començant per Abraham, el just. Es pot dir que si la forma de religiositat present en el Nou Testament es resumeix en la paraula *fidel*, el conjunt d'una vida segons l'Escriptura es compendia, en l'Antic Testament, en el terme *just*.

El Salm 1 ofereix la imatge clàssica del *just*. Per tant, podem considerar-lo gairebé com un retrat de la figura espiritual de sant Josep. Just, segons aquest salm, és l'home que té les arrels en les aigües vives de la Paraula de Déu, està sempre en diàleg amb Déu i, per això, dona constantment el seu fruit. Aquesta imatge esdevé concreta en l'esdeveniment descrit (*evangeli d'avui*). Després del descobriment que ha fet Josep, es tracta d'interpretar i aplicar la llei de manera justa. Ell ho fa amb amor: no vol exposar Maria públicament a la ignomínia. L'estima, fins i tot en el moment de la gran decepció. No encarna aquella forma de legalitat exterioritzada que Jesús denuncia en Mateu 23 i contra la qual lluita sant Pau. Ell viu la llei com a evangeli, busca la via de la unitat entre dret i amor. I així està interiorment preparat per al missatge nou, inesperat i humanament increïble, que li vindrà de Déu.

Joseph Ratzinger - Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

El chirimirí del ejemplo

Las cosas buenas que ven los niños en casa es lo que realmente funciona en su proceso educativo. «Por sus obras los conoceréis», se lee, con razón, en la Biblia.

En casa, ya lo he dicho muchas veces, la educación se produce por ósmosis, por el contacto diario con estos personajes ejemplares que son los padres u otros cuidadores habituales de los hijos (abuelos, tíos, hermanos mayores, personal doméstico, etc.).

A menudo he comparado el proceso educativo con la fina llovizna propia del País Vasco, el popular *chirimiri*, que en otras zonas llaman *calabobos* u *orbayo*. Lluvia fina pero que, a la larga, llega a calar a fondo y hace que uno se quede bien empapadito.

Pues sí, la educación del día a día se hace a base del ejemplo que damos a nuestros hijos. Los hijos están pendientes del trato que nos damos los esposos entre nosotros. Y de la manera en que tratamos a nuestros mayores (los abuelos, por ejemplo).

Nunca olviden que lo que vean en casa es lo que harán los hijos el día de mañana con sus parejas y con sus hijos. Cuando establezcan su propia familia, se comportarán de manera muy similar a lo que hayan vivido en casa, en su familia de origen.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: III. La paciència

L'autocrítica comporta la paciència. Gaudí no té pressa perquè «l'Amo d'aquesta obra», la Sagrada Família, no en té (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 339). L'arquitecte es dedica en cos i ànima a la Sagrada Família, però sap que altres acabaran allò que ell ha començat i, en una frase plena d'ironia, diu que la Sagrada Família «l'acabarà sant Josep» (Puig Boada, o.c., n. 113). La frase pot voler dir que l'acabament serà providencial, com tot en la Sagrada Família.

La seva regla és prou clara: «Per penetrar les coses, cal perseguir-les pacientment: la paciència tot ho assoleix» (Puig Boada, o.c., n. 248). La síntesi és filla de la paciència i de la tenacitat. No té res a veure amb el neguit o les dates d'acabament.

S'ha proposat com a data d'acabament del temple els cent anys de la mort de Gaudí (1926-2026). Una altra data igualment interessant serien els 150 anys de l'inici del temple (1882-2032). Val més deixar la data en mans de sant Josep! Una gran responsabilitat recau sobre aquesta generació. I, com diu Gaudí, «quan una cosa està en el camí de la perfecció, cal esprèmer-la fins que arribi a estar bé del tot» (Puig Boada, o.c., n. 252). L'objectiu, doncs, no és acabar la Sagrada Família, sinó acabar-la amb la màxima perfecció possible.

Jordi Bonet/Armand Puig

(Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

23. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ **Dimarts** [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadesa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ **Dimecres** [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv).

26. ■ **Dijous** [Ac 6,8-10;7,54-59 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.

27. □ **Divendres** [1Jn / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ **Dissabte** [1Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rogalia; santa Dòmina, vg. i mr.

29. □ **Diumenge vinent**, la Sagrada Família (lit. hores: 2a setm.) [Sir 3,2-6.12-14 / SI 127 / Col 3,12-21 / Mt 2,13-15.19-23]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel». Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor». Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

Naixement de Jesús. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (2014, IV centenari de la mort d'El Greco, 1614) [Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta Bona Nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts.

Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Acaz: «Pide una señal al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo.» Respondió Acaz: «No la pido, no quiero tentar al Señor.» Entonces dijo Dios: «Escucha, casa de David: ¿No os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará una señal: Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros".»

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor, él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes / y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Este es el grupo que busca al Señor, / que viene a tu presencia, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para anunciar el Evangelio de Dios. Este Evangelio, prometido ya por sus profetas en las Escrituras santas, se refiere a su Hijo, nacido, según la carne, de la estirpe de David; constituido, según el Espíritu Santo, Hijo de Dios, con pleno poder por su resurrección de la muerte: Jesucristo, nuestro Señor.

Por él hemos recibido este don y esta misión: hacer que todos los gentiles respondan a la fe, para gloria de su nombre. Entre ellos estáis también vosotros, llamados por Cristo Jesús. A todos los de Roma, a quienes Dios ama y ha llamado a formar parte de los santos, os deseo la gracia y la paz de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

El nacimiento de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, que era justo y no quería denunciarla, decidió repudiarla en secreto. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no tengas reparo en llevarte a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo, y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de los pecados.» Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por el Profeta: «Mirad: la Virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrá por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros".» Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y se llevó a casa a su mujer.

COMENTARI

L'Antic Testament i Jesús

La genealogia de Jesús segons Mateu ofereix un enllaç suau i directe amb tot l'Antic Testament (AT).

Així, l'Evangelí de Mateu s'obre amb un text que subratlla la clara continuació de l'AT en Jesús. Aquest fet explicita el que diu el títol de Mateu: «Genealogia de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham» (Mt 1,1). El títol de Mateu diu sense embuts que Jesús, el Messies, pertany plenament al poble jueu. Vet aquí un primer nivell del text que és adient en vigílies de Nadal. Com anunciarà el mateix Jesús en l'Evangelí de Joan, «la salvació ve dels jueus» (Jn 4,22). La identitat jueva de Jesús és part del missatge de Mateu, malgrat que la figura d'Abra-

ham ja insinua l'obertura als no jueus (cf. Mt 28, 19-20).

El missatge del Nadal, Mateu el fa també avinent amb el naixement de Jesús. De dues maneres: en primer lloc, en tant que el naixement de Jesús és un naixement extraordinari, com el de tants herois de l'AT. En realitat, però, va més enllà que els naixements d'Isaac (Gn 18 i 21), de Samsó (Jt 13) o de Samuel (1Sa 1). Perquè no és només l'anunci del naixement el que resulta extraordinari sinó el fet que és obra de l'Esperit Sant, l'Esperit de Déu mateix. D'aquesta forma, s'acompleix el que havia estat predit en l'AT.

Recollint aquesta continuïtat amb l'AT, en l'anunciació a Josep tenim la primera de les anomenades *cites de compliment*: «Tot això va succeir

perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill i li posaran Emmanuel, que vol dir 'Déu-és-amb-nosaltres' ».» Amb aquestes cites de l'AT, Mateu interpreta els esdeveniments més importants de la vida de Jesús (1,22; 2,15.17.23; 4,14; 8,17; 13,35; 21,4; 27,9). L'anunci de la cita d'avui serà reprès al final de l'evangelí de Mateu (28,20). Una peculiaritat de la cita de compliment d'avui és que, a més de ser un text d'Isaïes, és també un text que ve de Déu: «El Senyor havia anunciat pel profeta». Només aquí i en Mateu 2,15 (cita d'Osees 11,1) és el mateix Senyor qui anuncia el compliment del projecte de Déu per al seu poble: Jesús serà el veritable Israel de Déu.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 22, a les 14 h. Participa en el dinar de Nadal amb els malalts i voluntaris de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Terrassa i St. Feliu de Llobregat, a Barcelona.

Dimarts dia 24, a les 17 h. Presideix la celebració de Nadal al Centre Penitenciari de Quatre Camins.

A mitjanit. Presideix la celebració de la Missa de la nit de Nadal a la Catedral.

Dimecres dia 25, a les 12 h. Presideix la celebració de la Missa del dia de Nadal a la Catedral i imparteix la Benedicció Apostòlica.

▶ NOTÍCIES

Inici de la Visita Pastoral a Sabadell. El diumenge dia 24 de novembre Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe diocesà, va iniciar la Santa Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud. A les 12 presidí la celebració de la Missa Estacional a la parròquia de Sant Feliu. Varen concelebrar Mn. Ma-

Parròquia de Sant Feliu

Parròquia de la Santíssima Trinitat

nuel Fuentemilla, vicari episcopal, Mn. Francesc Carriueu, rector, Mn. Josep M. Cot, arxiprest i Mn. Manuel Coronado, secretari de visita. El mateix dia, a les 10.30 h Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar va presidir la Missa Estacional a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell. Durant dues setmanes, el Sr. Bisbe, amb l'ajuda del Sr. Bisbe auxiliar, va dur a terme la Visita Pastoral a ambdues parròquies.

Institució d'Acòlits i Lectors en el Seminari. El dijous dia 28 de novembre a les 20 h, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la capella del Seminari Diocesà i va instituir quatre lectors i dos acòlits. Hi assistiren els familiars i amics dels seminaristes instituïts.

Admissió a Ordes. El dissabte dia 30 de novembre Mons. Salvador Cristau va celebrar la missa a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antonio de Pàdua de la ciutat de Granollers i va admetre com a candidat a Ordes el Sr. Jesús de la Osa, que es prepara per a ser diaca permanent.

▶ AGENDA

Pastoral del Sord de Barcelona. Missa del Gall interpretada amb llengua de signes per als sords: dimarts 24 a les 12 de la nit, a la parròquia de la Medalla Miraculosa de Barcelona (c/ Consell de Cent, 110-118).

Exercicis espirituals. Per a homes. Dirigits pels PP. Enrique Martín i José María Fernández-Cueto,

cpcr. Del 26 al 31 de desembre. Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui. Tel. 938 654 496.

Parades de Comerç just. Organitzades pels joves de la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell. Aquest cap de setmana: dies 21 i 22 de desembre, de 10 a 14 h i de 17 a 21 h aproximadament. Lloc: A l'entrada de la Via Massagué.

Concert a Marata. *Els clàssics dels clàssics. Música de divertimento.* Claudi Arimany, flauta, Eduard Sánchez, flauta, Joan Ignasi Ferrer, viola, Esther Vila, violoncel. Interpretaran composicions de Johann Christian Bach, Wolfgang Amadeus Mozart i Franz Joseph Haydn. Diumenge dia 29 de desembre, a les 10 del matí. Lloc: Parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès).

Horari dels Pessebres de la Catedral. Festius i dissabtes (fins al diumenge 12 de gener): 11.30 a 13.30 h i 18 a 20 h. Feiners (fins al diumenge 5 de gener): 18 a 20 h.

Curs on line de diàleg entre ciència i fe. El proper dimarts 7 de gener començarà la segona edició del curs *Ciència i fe en diàleg* organitzat per la facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs es fa via internet i vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència. Podeu fer les inscripcions a: www.cienciaifebcn.com.

Horari de la Cúria per Nadal. La Cúria del Bisbat de Terrassa estarà oberta els dies 30-31 de desembre i els dies 2 i 3 de gener, de 9.30 a 13.30 h. Estarà tancada aquesta setmana de Nadal.

▶ D'ALTRES BISBATS

XX Jornada de religioses i religiosos en barris obrers i populars. Aquest dissabte dia 14 de desembre al Seminari de Barcelona (c/ Diputació 231). De 9.30 a 17 h. Acaba amb la celebració de l'Eucaristia a les 17 h. «Aprofundir en l'Espiritualitat de l'acció social als barris obrers i ambients populars». Dirigirà la reflexió Darío Mollà, jesuïta i teòleg, especialista en espiritualitat ignasiana. Per a més informació: tel. 933 011 568 i pastoralobrero@arqbcn.cat.

REMAD MAR ADENTRO

Noche de luz, noche de paz

Celebramos hoy el cuarto domingo de Adviento. La corona de Adviento ya se adorna con cuatro luces, que simbolizan el camino que hemos venido siguiendo hacia el Niño nacido en Belén.

Dentro de tres días celebraremos la Navidad. Seamos conscientes de este misterio: Dios mismo, por amor a cada uno de nosotros y por amor a esta tierra, tan cruel a veces sobre todo con los pequeños y los pobres, se ha hecho hombre, se ha hecho uno de nosotros.

Pido a todos cuantos tienen la bondad de seguir estas reflexiones semanales, que no dejen pasar la Navidad sin celebrarla de la mejor manera posible. Sobre todo, pido que nadie apague en su alma los brotes de la fe, de la esperanza y del amor efectivo y compartido. No deseo a nadie aquel corazón navideño endurecido que glosó Dickens en una de sus narraciones navideñas, sino un corazón sensible, un corazón humano.

El novelista inglés más grande de la época victoriana, fue también el cantor de la Navidad y de su espíritu. Son múltiples las ocasiones en que, en un cuento corto o en un capítulo de una novela, evoca la emoción que en el ambiente y en el corazón de los hombres, produce dicha fiesta. Lo mejor que escribió sobre este tema se encuentra en sus obras «Canción de Navidad», «Las campanas» y «El grillo del hogar», que revelan una calidad poética y una muy notable sensibilidad humana y cristiana.

Navidad implica para él la capacidad de sentir un cierto calor humano, una especial capacidad de sintonizar con las cosas y con los hombres sencillos y humildes, y su reproche y su ironía por las cosas pomposas y externas. En suma, para él, Navidad es sobre todo la alegría de los humildes, frente a la frialdad de los poderosos.

Para sintonizar con la Navidad hace falta tener también algo del espíritu franciscano, y no es casualidad que fuera Francisco de Asís el iniciador

genial de la tradición del belén hogareño, de tanto arraigo en los países de nuestro entorno cultural y en especial en Catalunya. Cuidemos nuestras tradiciones que son expresión de nuestra identidad cultural y de nuestra fe cristiana.

No podemos imaginar la Navidad sin la poesía y la música. Por eso la han cantado nuestros poetas y la han cantado nuestros músicos. Y por supuesto, y por encima de todos, nuestros santos.

Navidad es, en medio de la noche, un estallido de luz, de paz, un estallido de humanidad. Por muy densa que sea la niebla que inunda nuestras calles, como en el Londres de Dickens, siempre pueda renacer un corazón humano y generoso. Es el repetido milagro de la Navidad.

La deseo muy cristiana a todos, en especial a aquellos a los que puedan llegar mis palabras en estas vísperas navideñas.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa